

Gândul singuratic

Sorina

Gândul singuratic

Timpu-aleargă obosit,
constelații-nesfârșite,
scriu poeme povestite,
de-un poet îndrăgostit.

Roua de pe frunza verde,
se transformă în cristale,
ce împodobesc petale,
când parfumul lor se pierde.

Singuratic gândul pleacă,
în lunga lui călătorie,
rămânând în galaxie,
cu comete să se-întreacă.

Ard lumini pe prispa casei,
urme albe în zăpadă
sunt sub talpă, blânda pradă
din privirile frumoasei,
ce-a ales s-aducă vise,
peste bolțile deschise.

Timpul obosit, aleargă
și-n genunchi îl rog, să-mi lase
noaptea, stelele pe case,
pe obraji, lacrimi să șteargă.